

כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. בְּכָתוּב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

ואחר הוידוי יאמר כל הסדר עד קדיש בתרא. ויזהר מאד בכונת "אמן יהא שמה רבא" עם מסירת-נפש, כמבואר למעלה בתפילת החול [ראה מאמר ב]. ויאמר אף ביחיד "קוה אל ה' וכו'", "אין כאלהינו וכו'", ו"פטום הקטורת" כמו אחר כל המוספין כדי להברית הקליפות והחיצונים שלא יתאחזו בתפילה, כנ"ל בפרקים הקודמים, ויאמר הסדר הנ"ל בשעה שהשליח-צבור מנגן "היום תאמצנו וכו'", כי אחר קדיש בתרא לא יהיה לו שהות לומר כל הסדר הנ"ל, שתיכף מוציאין ספר-תורה לקרות הפרשה, וצריך באותה שעה לומר הי"ג מדות עם הצבור. לכן החכם ענינו בראשו להשתדל לראות באיזה שעה יש שהות לומר סדר הנ"ל, ועיקר בכוונה עצומה, כי בלתי כוונה - יותר טוב ההעדר. ובקצת בתי-כנסיות נהגו לומר סדר הנ"ל בציבור, ודי בהערה זו.

הארון	פותחין
אמן	הַיּוֹם תִּאֲמָצֵנוּ:
אמן	הַיּוֹם תִּבְרַכְנוּ:
אמן	הַיּוֹם תִּגְדְּלֵנוּ:
אמן	הַיּוֹם תִּדְרֹשְׁנוּ לְטוֹבָה:
אמן	הַיּוֹם תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ:
אמן	הַיּוֹם תִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אמן	הַיּוֹם תִּתְמַכְנוּ בִּימִין צְדָקָךְ:

הארון	סוגרין
בְּחַיִּים הַזֶּה תִּבְיָאֵנוּ שְׂשִׁים וּשְׁמֵחִים כְּבָנֵינוּ שָׁלֵם.	
בְּכָתוּב וְהִבְיָאוּתִים אֶל הָרַקְדָּשִׁי	
וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלָתִיהֶם וְזִבְחִיהֶם לְרָצוֹן	
עַל מִזְבְּחִי בִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:	
וְנֹאמַר וַיִּצְנֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֲקִים הָאֵלֶּה	

לִירָאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים
 לְחַיֵּיתָנוּ בְּחַיִּים הַזֶּה: וְנֹאמַר וְצַדִּיקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי
 נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ. וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים
 וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם:

והש"ץ מסיים ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל
 בשלום:

כוונות הקדיש ואמן יהא שמייה רבא ראה במאמר ב

חזן יתגדל ויתקדש שמה רבא, אמן בעלמא די ברא
 ברעותה וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה
 ויקרב (נ"א קין) משיחה, אמן בחייבון וכיומיבון ובחיי דכל
 בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן:

קו"ח יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:
 חזן יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם ויתנשא, ויתחדר
 ויתעלה, ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא,
 לעלא ולעלא מכל ברבתיא ושירתא, תשבחתא ונתמתא,
 דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם
 אבוהון די בשמיא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל
 ישראל, ואמרו אמן:

עשה השלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
 ישראל, ואמרו אמן: